

[Finansministeren.]

Ikkrafttræden ca. 14 Mill. Kr., for at kulminere med godt 30 Mill. Kr. i Finansaaret 1918—19.

Afgiften udgjorde oprindeligt 40 Øre pr. 200 Kr. af Papirernes Kursværdi, 2 pro mille, men forhøjedes i de efterfølgende Aar efterhaanden til 1 Kr. pr. 200 Kr.s Kursværdi, ½ pCt. I 1922 nedsattes Afgiften dog ved Lov Nr. 115 af 1. April 1922 til 60 Øre pr. 200 Kr., 3 pro mille, men forhøjedes allerede ved midlertidig Lov af 9. Maj 1933 atter til 1 Krone eller ½ pCt., og denne Takst har været gældende til Krigsudbrudet, da man ved midlertidig Lov af 21. September 1939 indførte en forhøjet Afgift paa Aktier, der var steget særlig stærkt, idet man ved den midlertidige Lov delte Afgiften i 2 Klasser, Klasse A med uændret Takst 1 Kr., og Klasse B med Takst 3 Kr. pr. 200 Kr.s Kursværdi, det vil sige 1½ pCt., saaledes at den forhøjede Takst svarede ved Omsætningen af Aktieeffekter, hvis Kurs siden den 31. August 1939 var steget med mere end 25 Points og laa over 125 pCt. Ved Lov Nr. 548 af 31. Oktober 1940 indførtes yderligere en Stempelklasse, Klasse C, hvor der svares 5 Kr. pr. 200 Kr.s Kursværdi ved Omsætning af Aktieeffekter med Kursværdi over 125 pCt. og som er steget mere end 50 Points siden 31. August 1939. Disse Regler om en særlig høj Afgift paa Kursstigninger indførtes ikke af fiskale Grunde, men for i Forbindelse med de af Handelsministeriet den 11. September 1939 for Fondsbørsen indførte Restriktioner at bidrage til at holde den uønskede Spekulation i Ave. De midlertidigt forhøjede Takster gjaldt til den 31. Oktober 1941, men Lovens Gyldighed er hvert Aar blevet forlænget med 1 Aar, sidste Gang ved Lov Nr. 454 af 1. Oktober 1945, dog kun med et halvt Aar, til Udløbet af indeværende Finansaar.

Regeringen finder nu Tidspunktet inde til at ophæve denne midlertidige Lovgivning om forhøjet Afgift ved Omsætning af Aktier, hvis Kursværdi er steget særlig stærkt efter Krigsudbrudet, bl. a. af den Grund at disse Kursstigninger ikke alene skyldes Konjunkturerne, men ogsaa og særlig den Omstændighed, at saa at sige alle Selskaber i de siden Krigsudbrudet forløbne Aar har foretaget en stærk Konsolidering. Udbyttebegrænsningsloven har jo paalagt Selskaberne at henlægge betydelige Beløb til Reserverne, hvorfor Egenkapitalen er vokset ganske betydeligt. Det foreslaas derfor nu at vende tilbage til den ensartede Afgift ved Omsætning af Aktier og lignende offentlige Papirer, som var gældende inden Krigsud-

brudet, det vil sige 1 Kr. pr. 200 Kr.s Kursværdi, eller ½ pCt.

Jeg kan i denne Forbindelse minde om, at Handelsministeriet med Virkning fra og med den 25. Februar har ophævet de for Fondsbørsen mest hæmmende Restriktioner, og nærværende Lovforslag ligger i naturlig Forlængelse af denne Ophævelse. Børsstemplets Provenu har i de sidste 2 Finansaar andraget ca. 3 Mill. Kr. og vil i indeværende Finansaar formentlig ogsaa udgøre ca. 3 Mill. Kr. Hvad Provenuet vil blive med den her foreslaaede Stempeltakst lader sig ikke forudberegne med Sikkerhed, men Forandringen bliver sikkert uvæsentlig. De høje Takster for visse Papirer maa nemlig antages at have hemmet Omsætningen af disse, og denne Hemsko falder nu bort.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje og hurtige Behandling.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan fremsætte de to for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Ejnar Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 592 af 21. December 1945 om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri som Følge af Materialesituationen.*

Det var ved Gennemførelsen af Loven om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri Hensigten at fjerne den Risiko for de byggende, som ligger i, at et Byggeforetagende paa Grund af svigtende Materialetilgang ikke kan tilendebringes inden for den Tid, der normalt maa paaregnes at ville medgaa til Afvikling af et Byggeforetagende.

Der var i den gældende Boligstøttelovgivning i og for sig tilstrækkelige Midler til at imødekomme ethvert Ønske om Støtte til Gennemførelse af Boligbyggeri inden for de Muligheder, som Materialetilgangen indebar, men man frygtede, at mange Bygherrer vilde holde sig tilbage fra at søge om saadanne Statslaan og fra at igangsætte Nybyggeri, da de maatte regne med den Mulighed, at Byggeriet, selv om det var kommet vel i Gang, ikke vilde kunne tilendebringes, fordi der under Byggeriet kunde komme til at mangle et eller andet Materiale, der var nødvendigt for Færdiggørelsen. Forholdet var nemlig det, at det kun i de færreste Tilfælde var muligt for en Bygherre paa Forhaand at sikre sig alle de til Byggeforetagendets Færdiggørelse nødvendige Materialer.